

Трифковић (Славко) Јела рођена 19. 02. 2008. године у Бијељини, са местом боравка Велика Обарска, лијечена је у Београду на Институту за мајку дијете у периоду од 23. 09. 2009. године са дијагнозом М. Блоунт Бил. м 92,5.

Када смо примјетили да су у наше девојчице ногице изразито криве и да се приликом ходања „гега“ одличили смо да одемо у Београд, како би потражили што адекватнију помоћ за њу. Тамо су нам предложили др. С: Џудовића који нас је одмах упутио на снимање. После снимања нам је рекао да је у питању М. Блонт обољење и предложио је стаљање гипса под анестезијом. Наравно, то је за нас био велики шок због њене старости, јер је имала тек годину и по дана. Али нисмо имали избора те смо пристали. Када су ставили гипс тек онда су настале наше, а тек њене муке и страхоте. Гипс јој је много сметао, ноћима је плакала није могла да спава, створили су се жуљеви са изразитим сврабом. Због тих проблема морали смо је водити лекару код нас у Бијељини, да јој помогну, те су јој скраћивали гипс са брусилицом од које је дијете добило страх. После месец дана, који су били јако тешки одводимо је да јој скидају гипс. Доктор Слободан Џудовић је после скидања гипса предложио да јој направе ортозе и упутио нас је на Ортохаид, улица Пастерова број 1 Београд. После јако непријатног примања дијетета, њене вриске и његодовања некако су јој узели отисак за ортозе и направили су јој ортозе које смо јој кроз месец дана почели стављати. Међутим због грешке у самом прављењу ортоза она их није могла носити, те смо поново ишли да их мењамо. Када су направили нове ортозе оне су биле са шипкма за разлику од претходних које су биле од пластике. Годину дана смо се мучуили са нашом Јелом и имали смо велике проблеме ориликом стављања ортоза јер јој нису ни оне одговарале. Многе не проспаване ноћи, проведене у сузама, присилно смо јој стављали лонгетне како би јој помогли да јој буде боље. Међутим, сав њен бол а и наш био је узалудан јер јој лонгетне нису донијеле побољшање. Када је било вријеме за контролу . на сву срећу др. С. Џудовић није био присутан па нас је примио др. Жарко Ђурашковић. Он нас је послао на поновно снимање, након чега је утврдио да нема побољшања и упутио нас код конструктора и апликатора дип. инг. Мирослава Јаковљевића. После успостављања контакта са њим он нам је предложио прављење динамичких апарата који омогућавају ходање. Ови апарати су успешно направљени и Јела их је носила без икаквих проблема. Сам приступ који је Мирослав имао

према Јели и однос који је успоставио са њом омогућио је неометано ношење апарата. Јела се више није бојала да носи помагало јер јој је Мирослав направио медведиће на апаратима тако да јој је било занимљиво да их носи. Могла је чак и да носи одјећу преко њих, тако да су биле неприметне и са лакоћом их је носила. Нормално је могла да хода, трчи, да се игра и да ужива у свему што јој детињство пружа. После мјесец дана видјели смо на велику радост и срећу велико побољшање. Нашој Јели је било много боље, ногице су се почеле исправљати и коначно смо били срећни јер је напредак био очигледан. Напокон после три мјесеца Јели смо скинули апарате и коначно смо видјели колико су јој помогли, јер смо на контроли коначно утврдили да јој више нису потребни. Нашој дјевојчици су ногице коначно биле праве.

Захваљујемо се и исказујемо велико поштовање др. Жарку Џурашковићу и дип. инг. Мирославу Јаковљевићу на указаном труду и великој помоћи коју су пружили Јели и нама. Не можемо исказати ријечима своју захвалност овим људима који су омогућили да Јела проведе остатак свог детињства и живота безбрижно и без проблема као и остала дјеца. И овом приликом бих препоручила свим родитељима, који имају проблеме сличне нашим да се обратe на сл. број телефона „Добродетел“ која се бави изградом ортопедских помагала Стојана Новаковића 17. Нови Сад.

Наши бројеви за контакт су: 055/255-147; 065/664-984; 065/982-935

Бијељина Република Српска

Април 2011.

Породица Трифковић